

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7422

гр. София, 05.10.2021 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10
състав**, в закрито заседание на 05.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

като разгледа дело номер **7724** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) във връзка с чл. 144 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искане на И. Е. Е., [дата на раждане] в [населено място], гражданин на Федерална Република Н., чрез процесуалния й представител - адв. И., за допълване на решение № 7317 от 16.12.2020г., постановено по настоящото административно дело, в частта за разноските.

Ответникът - председател на Държавна агенция за бежанците при МС, чрез юрк. П., с писмен отговор, възразява срещу искането за допълване на решението, в частта на разноските, като се позовава на чл. 92 ЗУБ.

Административен съд София град, I отделение, 10-ти състав, приема, че молбата на жалбоподателя, чрез адв. И., за допълване на решението в частта за разноските, е допустима, като подадена в срока за обжалването му, съгласно чл. 248, ал. 1 ГПК, а разгледана по същество е основателна.

С постановеното по делото решение е отменено решение № 1380/21.05.2020 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, в частта му, в която на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците е отхвърлена молбата на И. Е. Е., [дата на раждане] в [населено място], гражданин на Федерална Република Н., народност ибо, религия – християнин католик, за предоставяне на статут на бежанец и в тази част делото е върнато на председателя на Държавната агенция за бежанците за произнасяне по молбата на И. Е. Е., при спазване на дадените указания по прилагането и тълкуването на закона. С решението е отхвърлена жалбата на И. Е. Е. срещу решение № 1380/21.05.2020 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, в частта му, в която на основание чл. 75, ал. 1, т. 4 от Закона за убежището и бежанците е отхвърлена молбата на И. Е. Е., [дата на раждане] в [населено място], гражданин на Федерална Република Н., за предоставяне на хуманитарен статут.

С писмена защита от 13.10.2020г. от адв. В. И. е поискано присъждане на разноските по делото, съобразно представен списък, в който е посочено, че на жалбоподателя е предоставена безплатна правна помощ на осн. чл.38, ал.1, т.2 ЗА в минимален размер от 400 лв., предвиден в чл. 35 от Наредба № 1 от 09 юли 20004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Искането е своевременно направено преди приключване на делото(с.з. на 04.11.2020г.). С постановеното по делото решение съдът не е обсъдил и не се е произнесъл по искането за присъждане на адвокатско възнаграждение в полза на адв. И. на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

С оглед изхода на делото и обстоятелството, че оспорващият е чужденец, участващ в производство за международна закрила, искането на адв. И. за присъждане на адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ и съдействие е основателно. На основание чл. 38, ал. 2 вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата Държавна агенция за бежанците следва да бъде осъдена да заплати на адв. В. И. адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева, съгласно чл. 35 от Наредба № 1 от 09 юли 20004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Разпоредбата на чл. 92 от ЗУБ, на която се позовава ответника, не изключва приложението на чл. 143, ал.1 от АПК и чл. 38, ал.2 от ЗА по отношение на ответника в първоинстанционното производство. Нормата е предвидена с цел защита правото жалба на лица, търсещи закрила и осигуряваща им достъп до правосъдие. За да се обезпечи такъв достъп, жалбоподателите са освободени от заплащането на държавна такса за образуване на съдебно производство и за разноски, с изключение на разноските за експертизи. Разпоредбата на чл. 92 от ЗУБ не е приложима за административния орган и не го освобождава от заплащане на съдебни разноски, в т.ч. и адвокатско възнаграждение, в хипотезата на чл. 143, ал. 1 АПК. В този смисъл са решение № 5993 от 29.04.2013 г. по адм.дело № 8616/2012 г., III отд. на ВАС, решение № 2599 от 24.02.2014 г. по адм. д. 5587/2013 г., III отд. на ВАС.

Поради горното, решение № 7317 от 16.12.2020г., постановено по адм. дело № 7724/2020г. по описа на АССГ, I-во отделение, 10-ти състав, следва да бъде допълнено, в частта за разноските.

На основание чл. 143, ал. 1 АПК и чл. 38, ал. 2 вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата Държавна агенция за бежанците следва да бъде осъдена да заплати на адв. В. И. адвокатско възнаграждение в размер на 400 (четирисотин) лева, представляващо минимално възнаграждение за процесуално представителство, защита и съдействие в производства по Закона за убежището и бежанците, предвидено с чл. 35 от Наредба № 1 от 09 юли 20004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 248 от ГПК вр. чл. 144 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 10-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПЪЛВА решение , решение № 7317 от 16.12.2020г., постановено по адм. дело № 7724/2020г. по описа на АССГ, както следва:

ОСЪЖДА Държавна агенция за бежанците при МС да заплати на адв. В. И., в качеството ѝ на процесуален представител на И. Е. Е., [дата на раждане] в [населено място], гражданин на Федерална Република Н., сума в размер на 400

(четиристотин) лева, представляваща адвокатско възнаграждение.
Определението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: